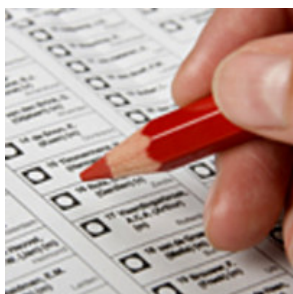

Verkiezingen

De stembus vraagt of vroeg weer onze aandacht. De politiciers in Den Haag kwamen niet uit de val waar ze zelf in waren getrapt. Wel of niet in Afghanistan blijven? Er werd begin dit jaar wat afgepraat, overlegd, beraadslaagd, terugverwezen, gedebatteerd en nog meer gepraat over dit onderwerp. Of ik daar persoonlijk een mening over heb? Natuurlijk wel, maar die is hier niet van belang. Die betreft mijn privacy, voor zover ik die nog heb, en dus ga ik die niet aan de grote klok hangen. Niet aan de grote van het stadhuis en ook niet aan die van de eigen kerk aan de Singelstraat.

Waarom dan deze spinsel? Wel: heel eenvoudig. Omdat er in die hele discussie en crisissfeer, bij het heen en weer rennen tussen de verschillende gebouwen, één ding werd vergeten, n.l. dat het over mensen ging, over hun levenssfeer, over hun bestaan. Nee, men deed liever aan politiek en aan het verdedigen van politieke standpunten en belangen en men probeerde daarmee onze zieltjes te winnen. En omdat het zo' n janboel werd, werd het dus een onoverzichtelijke boel, ontstonden er allerlei haken en ogen, blokkades en hindernissen, voetangels en klemmen, waardoor er geen uitweg meer uit de doolhof werd gevonden, het kabinet struikelde, daardoor ten val kwam en we werden opgezadeld met al weer een nieuwe stembusronde. De eerste ronde moest nog worden gehouden, maar is dan nu achter de rug.

En in de voorbije maanden zijn ze allemaal aan onze neuzen voorbij getrokken: Job en Jan Peter, Mark en Femke, Marianne en Geert en nog een hele stoet van dwergen er achteraan, zoals Boudewijn de Groot in één van zijn beroemde liederen zingt. En er waren er die de brui er aan gaven, die zo gezegd in de coulissen verdwenen, op hun kind gingen passen, tijd voor zich zelf gingen nemen, alleen maar minister willen zijn, leuke dingen gaan doen of op jacht gaan naar een nieuwe uitdaging. Tegenwoordig schijnt immers alles wat nieuw en anders is “ een nieuwe uitdaging “ te zijn?! En dit alles indachtig het lied “Stil maar, wacht maar, alles wordt nieuw” . Of de hemel en aarde echt nieuw zullen worden? Ik betwijfel het en vrees daarom met grote vreeze!

En wij? Wat wordt of is onze rol in dit spel? Wij mogen de spelers kiezen, die zo graag met hun neus vooraan staan, die een heldenrol willen vervullen en ons daarom het ene mooie verhaal na het andere voorspiegelen. Het is dat het moeilijke tijden zijn anders zouden er weer scheepsloadingen met gouden bergen zijn aangevoerd. Nu moeten we het doen met vage beloften dat we voorlopig stil moeten zijn en afwachten en dat op den duur alles nieuw wordt. We zullen wel de broekriem aan moeten halen, want we lijden als natie wel aan overgewicht en het zal dus allemaal een onsje minder moeten. We zullen wel pijn moeten lijden, maar bij de ene heelmeester of –meesteres zal dat minder zijn dan bij de ander. Maar hoe zit dat ook al weer met die zachte heelmeesters? Die laten toch wonden met luchtjes na?

Aan wie wordt nu overgelaten hoe het in de toekomst moet in ons kikkerlandje? Wel: aan “HET VOLK”. Wij zijn nu even aan de macht en als we onze keuze hebben bepaald gaat het in hogere sferen weer allemaal z' n vertrouwde gangetje. Er wordt weer een grote trap bestegen, geadviseerd, de lippen op elkaar geklemd en gelekt, tot in het oneindige gepraat, overlegd, beraadslaagd, gepauzeerd en advies in gewonnen en op de duur rolt er dan weer wel een nieuw praatcollege uit, wat met de nodige moeite van het in elkaar is gezet. Misschien wordt dat ook in elkaar gestoken op een geheime plaats elders in het land, die binnen enkele dagen bekend is, en onder het genot van een heerlijk ontbijt, lunch en diner en een hapje en drankje. Of halen die jongens en meisjes dan ook de broekriem aan en doen ze het met een inkomensafhankelijke krentenbol, zoals ene mijnheer Mark de plannen van de tegenpartij noemde. U ziet het, ik blijf politiek correct, ben bezorgd om het rentmeesterschap van onze leidsmannen en – vrouwen en hoop natuurlijk op een goed dierenwelzijn. En daarmee op alles wat daar tussen in zit.

START DE STEMWIJZER

En u? Ik wens u veel stemwijsheid toe en als u dit leest nadat we al gestemd hebben, hoop ik dat u die wijsheid in pacht hebt gehad. Misschien wel met behulp van een stemwijzer, waarvan u echt wijzer bent geworden. Aan u de keus!

Reageren? a.dekok@kbogoes.nl

Augustinus